

IZVJEŠTAJ S TRIBINE

REFORMA (VISOKOG) OBRAZOVANJA: NAZIRE LI SE SVJETLO NA KRAJU TUNELA?

Rijeka, 29. ožujka 2011.

U utorak 29. ožujka 2011. godine u organizaciji Udruge za razvoj visokoga školstva Universitas održana je tribina pod nazivom „**Reforma (visokog) obrazovanja: nazire li se svjetlo na kraju tunela?**“. Gost tribine bio je **Goran Radman**, dekan Veleučilišta VERN', a moderatorica tribine prof. dr. sc. Jasminka Ledić, predsjednica Universitas.

Tribina je privukla velik broj zainteresirane publike, u prvom redu studenata i sveučilišnih nastavnika, ali i zainteresiranih građana koji su, u drugom dijelu tribine, potaknuli iznimno aktivnu i konstruktivnu raspravu.

U svojem izlaganju Goran Radman dotaknuo se mnogih aktualnih pitanja i problema opće društvene problematike koja je vrlo uspješno povezao s problemima i izazovima s kojima se sureće (visoko) obrazovanje u Hrvatskoj. Ovdje posebno skrećemo pozornost na one koji su potaknuli raspravu u nastavku tribine.

Radman ističe kako se u Hrvatskoj u posljednjih nekoliko godina, a što potvrđuju i recentna istraživanja, primjećuje značajan porast postotka visokoobrazovnog stanovništva te kako je u posljednjih dvadeset godina taj broj porastao za nešto više od 10% (s 9,4% s početka 90-ih godina prošlog stoljeća na 20% danas). Unatoč zabilježenom porastu, Hrvatska se i dalje nalazi na dnu ljestvice s obzirom na europski prosjek (40% visokoobrazovanih u populaciji radno sposobnih).

Primjećuje vrlo prisutan i živ sukob dva paralelna obrazovna sustava u Hrvatskoj, sveučilišnog i stručnog, pri čemu se potonji doživljava kao manje vrijedan, umjesto da se jasnije artikuliraju razlike između sustava. U tome kontekstu Radman promišlja o obrazovnom sustavu u Hrvatskoj kao jedinstvenom sustavu binarnog karaktera, sveučilišnom i stručnom, a ne o dva paralelna sustava kakva danas postoje i koja će se prema Radmanovim riječima očito i dalje na taj način razvijati. Željeni bi sustav binarnog karaktera trebao imati zajednički cilj, ali jasno izraženu razliku u sadržaju i ishodima, biti transparentan te osigurati i i snažno poticati mobilnost između dva moda jedinstvenog sustava.

U kontekstu daljnje rasprave, Radman je istaknuo primjer Sveučilišta u Rijeci kao sveučilišta koje se mijenja, koje postaje sve prepoznatljivije u zajednici i društvu te koje zna iskomunicirati ono što želi.

U zaključku Radman ističe kako u Hrvatskoj ne postoji jasno i javno artikulirana vizija razvoja društva, nedostaje političko vodstvo koje bi znalo i bilo spremno jasno artikulirati ono što želi. Nedostaje brza i adekvatna spremnost na promjene. A kapacitete za iznjedrili promjene u ovakvom stanju, naglašava Radman, trebamo stvarati sami. Kako? Obrazovanjem, obrazovanjem i obrazovanjem!